

חוברת לסיוור ארה"ב

16/06-24/06

מחזור מ"ו

2..... ארצות הברית – כרטיס ביקור

3..... המדינות ארצות הברית לפי סדר הצטרפותם

5..... נשיאי ארצות הברית

9..... סמלי ארה"ב

9..... דגל ארה"ב

14..... דגלי הקונפדרציה של ארה"ב

17..... החותם הגדול של ארצות הברית

18..... המנון ארה"ב

19..... צבא ארצות הברית

19..... מבנה פיקודי

20..... צבא ארה"ב - נתונים

21..... המלחמות העיקריות של ארצות הברית

22..... מסמכי יסוד ונאומים שעיצבו את אמריקה

22..... Declaration of Independence 04/07/1776

26..... הצהרת עצמאות 04/07/1776

29..... The Gettysburg Address – Abraham Lincoln 19/11/1863

30..... נאום לינקולן אחרי הקרב בגטיסברג **19/11/1863**

31..... Thomas Jefferson's Last Public Letter - 24/06/1826

32..... המכתב האחרון של תומאס ג'פרסון 24/06/1826

33..... I Have a Dream – Martin Luther King Jr. 28/07/1963

37..... יש לי חלום – מרטין לותר קינג הבן 28/07/1963

40..... משחק בייסבול

45..... נספח א' - תכנית הסיור

ארצות הברית – כרטיס ביקור

שטח: 9.83 מיליון קמ"ר (4 בעולם)

אוכלוסייה: 327.2 מיליון (3 בעולם)

תמ"ג: 19.39 טריליון דולר, 2 בעולם

תל"ג: 19.61 טריליון דולר, 1 בעולם

מוטו לאומי: " אחד מתוך רבים" E pluribus unum,

תאריך הקמה: 4 ביולי 1776

קידומות טלפונית ואינטרנטיות:

Calling code	+1
ISO 3166 code	US
Internet TLD	US, .gov

שער הדולר: 3.57 שקל = 1 דולר (נכון ל17/04/2019)

גודל הצבא: 1,358,193 שרות פעיל (2017)

450,100 המשמר הלאומי של הצבא (2017)

811,000 מילואים (2017)

תקציב ביטחון: 706 מיליארד דולר

המדינות ארצות הברית לפי סדר הצטרפותם¹

מדינה	שם באנגלית	עיר בירה	תאריך הצטרפות	קמ"ר	אוכלוסייה	
1	דלאוור	Delaware	Dover	07/12/1787	5,047	952,065
2	פנסילבניה	Pennsylvania	Harrisburg	12/12/1787	115,883	12,805,537
3	ניו ג'רזי	New Jersey	Trenton	18/12/1787	19,047	9,005,644
4	גאורגיה	Georgia	Atlanta	02/01/1788	148,959	10,310,371
5	קונטיקט	Connecticut	Hartford	09/01/1788	12,542	3,576,452
6	מסצ'וסטס	Massachusetts	Boston	06/02/1788	20,202	6,859,819
7	מרילנד	Maryland	Annapolis	28/04/1788	25,142	6,016,447
8	דרום	South Carolina	Columbia	23/05/1788	77,857	5,024,369
9	ניו המפשייר	New Hampshire	Concord	21/06/1788	23,187	1,342,795
10	וירג'יניה	Virginia	Richmond	25/06/1788	102,279	8,411,808
11	ניו יורק	New York	Albany	26/07/1788	122,057	19,849,399
12	צפון קרוליינה	North Carolina	Bismarck	21/11/1789	125,920	10,146,788
13	רוד איילנד	Rhode Island	Providence	29/05/1790	2,678	1,056,426
14	ורמונט	Vermont	Montpelier	4/05/1791	23,871	624,594
15	קנטקי	Kentucky	Montpelier	01/06/1792	102,269	4,454,189
16	טנסי	Tennessee	Nashville	01/06/1796	106,798	6,715,984
17	אוהיו	Ohio	Columbus	01/03/1803	105,829	11,614,373
18	לואיזיאנה	Louisiana	Baton Rouge	30/04/1812	111,898	4,681,666
19	אינדיאנה	Indiana	Indianapolis	11/12/1816	92,789	6,666,818
20	מיסיסיפי	Mississippi	Jackson	12/12/1817	121,531	2,988,726
21	אילינוי	Illinois	Springfield	03/12/1818	143,793	12,802,023
22	אלבמה	Alabama	Montgomery	14/12/1819	131,171	4,863,300
23	מיין	Maine	Augusta	15/03/1820	79,883	1,331,479

¹ ארה"ב הכריזה עצמאות מבריטניה בשנת 1776. בין 1776-1777, חוקת ארה"ב הייתה "Articles of Confederation" ו-131 מדינות קיבלו את החוקה. עקב בעיות שנגרמו מהחוקה הראשונה, הוחלט לכתוב חוקה חדשה "The Constitution on the United States of America". התאריכים שמופיעים פה בטבלה אלו התאריכים בו כל מדינה הסכימה לחוקה החדשה.

מדינה	שם באנגלית	עיר בירה	תאריך הצטרפות	קמ"ר	אוכלוסייה	
24	מיזורי	Missouri	Jefferson City	10/08/1821	178,040	6,093,000
25	ארקנסו	Arkansas	Little Rock	15/06/1836	134,771	2,949,131
26	מישיגן	Michigan	Lansing	26/01/1837	146,435	9,962,311
27	פלורידה	Florida	Tallahassee	03/03/1845	138,887	20,984,400
28	טקסס	Texas	Austin	29/12/1845	676,587	28,304,596
29	איווה	Iowa	Des Moines	28/12/1846	144,669	3,074,186
30	ויסקונסין	Wisconsin	Madison	29/05/1848	140,268	5,778,708
31	קליפורניה	California	Sacramento	09/09/1850	403,466	39,536,653
32	מינסוטה	Minnesota	Saint Paul	11/05/1858	206,232	5,576,606
33	אורגון	Oregon	Salem	17/02/1859	248,608	4,142,776
34	קנזס	Kansas	Topeka	29/01/1861	211,754	2,907,289
35	מערב	West Virginia	Charleston	20/06/1863	62,259	1,831,102
36	נבאדה	Nevada	Carson City	31/10/1864	284,332	2,940,058
37	נברסקה	Nebraska	Lincoln	01/03/1867	198,974	1,907,116
38	קולורדו	Colorado	Denver	01/08/1876	268,431	5,540,545
39	צפון דקוטה	North Dakota	Bismarck	02/11/1889	178,711	755,393
40	דרום דקוטה	South Dakota	Pierre	02/11/1889	196,350	865,454
41	מונטנה	Montana	Helena	08/11/1889	376,962	1,042,520
42	ווישינגטון	Washington	Olympia	11/11/1889	172,119	7,405,743
43	איידהו	Idaho	Boise	03/07/1890	214,045	1,716,943
44	ויומינג	Wyoming	Cheyenne	10/07/1890	251,470	585,501
45	יוטה	Utah	Salt Lake City	04/01/1896	212,818	3,101,833
46	אוקלהומה	Oklahoma	Oklahoma City	16/11/1907	177,660	3,923,561
47	ניו מקסיקו	New Mexico	Santa Fe	06/01/1912	314,161	2,081,015
48	אריזונה	Arizona	Phoenix	14/02/1912	294,207	6,931,071
49	אלסקה	Alaska	Juneau	03/01/1959	741,894	1,477,953
50	הוואי	Hawaii	Honolulu	21/08/1959	16,635	1,428,557

נשיאי ארצות הברית

הערות	מפלגה	שם	קדנציות	שנות כהונה	
	Independent	George Washington	2	1789 – 1797	1
	Federalist	John Adams	1	1797 – 1801	2
	Democratic-Republican	Thomas Jefferson	2	1801 – 1809	3
	Democratic-Republican	James Madison	2	1809 – 1817	4
	Democratic-Republican	James Monroe	2	1817 – 1825	5
	Democratic-Republican	John Quincy Adams	1	1825 – 1829	6
	Democrat	Andrew Jackson	2	1829 – 1837	7
	Democrat	Martin van Buren	1	1837 – 1841	8
מת בתפקיד	Whig	William Henry Harrison	1	1841	9
	Whig	John Tyler	1	1841 – 1845	10
	Democrat	James Polk	1	1845 – 1849	11
מת בתפקיד	Whig	Zachary Taylor	1	1849 – 1850	12

	Whig	Millard Fillmore	1	1850 – 1853	13
	Democrat	Franklin Pierce	1	1853 – 1857	14
	Democrat	James Buchanan	1	1857 – 1861	15
נרצח	Republican	Abraham Lincoln	1	1861 – 1865	16
	National Union	Andrew Johnson	1	1865 – 1869	17
	Republican	Ulysses S. Grant	2	1869 – 1877	18
	Republican	Rutherford B. Hayes	1	1877 – 1881	19
נרצח	Republican	James Abram Garfield	1	1881	20
	Republican	Chester Alan Arthur	1	1881 – 1885	21
	Democrat	Grover Cleveland	2	1885 – 1889	22
	Republican	Benjamin Harrison	1	1889 – 1893	23
	Democrat	Grover Cleveland	2	1893 – 1897	24
נרצח	Republican	William McKinley	2	1897 – 1901	25
	Republican	Theodore Roosevelt	2	1901 – 1909	26
	Republican	William Howard Taft	1	1909 – 1913	27
	Democrat	Woodrow (Thomas)	2	1913 – 1921	28

		Wilson			
מת בתפקיד	Republican	Warren Gamaliel Harding	1	1921 – 1923	29
	Republican	Calvin (John) Coolidge	1	1923 – 1929	30
	Republican	Herbert Clark Hoover	1	1929 – 1933	31
מת בתפקיד	Democrat	Franklin Delano Roosevelt	4	1933 – 1945	32
	Democrat	Harry S. Truman	2	1945 – 1953	33
	Republican	Dwight (David) Eisenhower	2	1953 – 1961	34
נרצח	Democrat	John Fitzgerald Kennedy	1	1961 – 1963	35
	Democrat	Lyndon Baines Johnson	1	1963 – 1969	36
התפטר בקדנציה השנייה	Republican	Richard Milhous Nixon	2	1969 – 1974	37
	Republican	Gerald Rudolph Ford	1	1974 – 1977	38
	Democrat	Jimmy Carter	1	1977 – 1981	39
	Republican	Ronald Wilson Reagan	2	1981 – 1989	40
	Republican	George Herbert Walker Bush	1	1989 – 1993	41
	Democrat	William (Bill) Jefferson	2	1993 – 2001	42

		Clinton			
	Republican	George Walker Bush	2	2001 – 2009	43
	Democrat	Barack Hussein Obama	2	2009 – 2017	44
	Republican	Donald Trump		2017 –	45

סמלי ארה"ב

דגל ארה"ב

מספר כוכבים	עיצוב	מדינות מיוצגות בכוכבים החדשים	תאריכים
0		פסים באדום לבן כדי לייצג את 13 המושבות	December 3, 1775 – June 14, 1777
13	 	Connecticut, Delaware, Georgia, Maryland, Massachusetts, New Hampshire, New Jersey, New York, North Carolina, Pennsylvania, Rhode Island, South Carolina, Virginia	June 14, 1777 – May 1, 1795
15	 	Vermont, Kentucky	May 1, 1795 – July 3, 1818
20	 	Indiana, Louisiana, Mississippi, Ohio, Tennessee	July 4, 1818 – July 3, 1819

מספר כוכבים	עיצוב	מדינות מיוצגות בכוכבים החדשים	תאריכים
21		Illinois	July 4, 1819 – July 3, 1820
23		Alabama, Maine	July 4, 1820 – July 3, 1822
24		Missouri	July 4, 1822 – July 3, 1836 1831 term "Old Glory" coined
25		Arkansas	July 4, 1836 – July 3, 1837
26	 	Michigan	July 4, 1837 – July 3, 1845
27		Florida	July 4, 1845 – July 3, 1846
28		Texas	July 4, 1846 – July 3, 1847
29	 	Iowa	July 4, 1847 – July 3, 1848

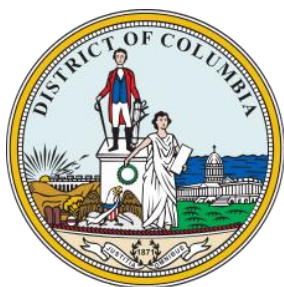
מספר כוכבים	עיצוב	מדינות מיוצגות בכוכבים החדשים	תאריכים
30		Wisconsin	July 4, 1848 – July 3, 1851
31		California	July 4, 1851 – July 3, 1858
32		Minnesota	July 4, 1858 – July 3, 1859
33	 	Oregon	July 4, 1859 – July 3, 1861
34	 	Kansas	July 4, 1861 – July 3, 1863
35		West Virginia	July 4, 1863 – July 3, 1865

מספר כוכבים	עיצוב	מדינות מיוצגות בכוכבים החדשים	תאריכים
			
36	 	Nevada	July 4, 1865 – July 3, 1867
37	 	Nebraska	July 4, 1867 – July 3, 1877
38	 	Colorado	July 4, 1877 – July 3, 1890
43		Idaho, Montana, North Dakota, South Dakota, Washington	July 4, 1890 – July 3, 1891
44		Wyoming	July 4, 1891 – July 3, 1896
45		Utah	July 4, 1896 – July 3, 1908
46		Oklahoma	July 4, 1908 – July 3, 1912

מספר כוכבים	עיצוב	מדינות מיוצגות בכוכבים החדשים	תאריכים
48		Arizona, New Mexico	July 4, 1912 – July 3, 1959
49		Alaska	July 4, 1959 – July 3, 1960
50		Hawaii	July 4, 1960 – present

כרטיסי ביקור

ושינגטון די.סי.

מחוז פדרלי	מחוז קולומביה – שאוחד עם הבירה הפדרלית וושינגטון
ראש העיר	מיוראל באוזר
תאריך ייסוד	16 ביולי 1790
שטח	177 קמ"ר
גובה	0-125 מטרים
-אוכלוסייה	672,228 (2015)

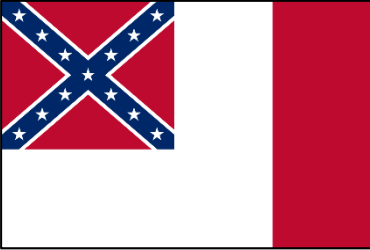
ניו-יורק

מדינה	ניו יורק
ראש העיר	ראש עיריית ניו יורק - ביל דה בלאזיו (דמוקרטי)
רשות מחוקקת	עיריית ניו יורק
רבעים בעיר	מנהטן, ברוקלין, קווינס, הברונקס וסטטן איילנד
תאריך ייסוד	1624 (כניו אמסטרדם), 1674 (כניו יורק)
שטח	789 קמ"ר
גובה	10 מטרים
אוכלוסייה	8,537,673 (נכון ל-1 ביולי 2016)

דגלי הקונפדרציה של ארה"ב

הערות	עיצוב	תאריכים
<p>הדגל הרשמי הראשון של הקונפדרציה אשר כונה "הכוכבים והרצועות" (אנגלית: " Stars and Bars") הונף בין ה-5 במרץ 1861 ועד ה-1 במאי 1863 ושימש כדגל הלאומי הראשון.</p> <p>אחד החוקים הראשונים של הקונגרס הקונפדרטיבי הזמני דאג ליצירת "ועדת הדגל והחותם". הוועדה ביקשה את הציבור להגיש לה רעיונות ומחשבות על נושא הדגל והסמל ונדהמה מהבקשות שלא לזנוח את "הדגל הישן" של ארצות הברית. כבר עוצב דגל אחר אשר הפך בסופו של דבר לדגל הקרב של הקונפדרציה והוא העדיף את הדגל אשר הוא עיצב על פני עיצוב 'הכוכבים והרצועות'. אך בהתחשב בדעת הקהל אשר תמכה בעיצוב הדומה לדגל ארצות הברית ("הכוכבים והפסים") עיצוב הכוכבים והרצועות אושר בידי הוועדה. עם פרוץ המלחמה, דגל הכוכבים והרצועות עורר בלבול בשדות הקרב עקב דמיונו לדגל האמריקני של צבא ארצות הברית.</p>		<p>5 במרץ 1861 - 1 במאי 1863</p>

הערות	עיצוב	תאריכים
<p>נכנס לשימוש ב-1 במאי 1863 ויועד להחליף את דגל הכוכבים הרצועות הראשון אשר עקב דמיונו לדגל ארצות הברית ספג ביקורת נוקבת (למרות שזהו היה הטיעון המרכזי לקבלתו מלכתחילה).</p> <p>עיצובים רבים הוצעו וכמעט כולם עשו שימוש בדגל הקרב, אשר בשנת 1863 הפך לידוע ומוכר היטב, כמוטיב העיקרי בעיצובם.</p> <p>כינויו של הדגל "חסר הכתמים" מתייחס לשדה הלבן הנקי. חוק הדגל של שנת 1864 לא ציין מה מסמל אותו שדה לבן ועל כן נפוצו פירושים שונים לצבע כאשר הפירוש הנפוץ ביותר היה שהשדה הלבן מסמל את טהרה של המטרה. הקונגרס הקונפדרטיבי דן בשאלה האם ראוי כי לשדה הלבן תהיה מסגרת אדומה או אולי יחצה אותו פס כחול. ויליאם מיילס נשא נאום אשר תמך בפשטותו של השדה הלבן ובסופו של דבר העיצוב אושר. לטענתו של מיילס היה חשוב לעשות שימוש בעיצובו של דגל הקרב אך בצורה סמלית יותר ובפשטות האפשרית ביותר, באמצעות שדה לבן פשוט.</p>		<p>1 במאי 1863 – 4 במרץ 1865</p>
<p>הדגל הלאומי השלישי אומץ ב-4 במרץ 1865 ממש לפני נפילת הקונפדרציה. הפס האנכי האדום הוצע על ידי מייג'ור ארתור ל. רוג'רס, אשר טען כי השדה הלבן של הדגל הלאומי השני עשוי להחשב כדגל כניעה, בייחוד כאשר אין רוח אשר תניע את הדגל והקנטון הצבעוני מוסתר.</p> <p>רוג'רס סחף את סנאט הקונפדרציה לאשר את עיצובו והגן עליו באומרו כי "[הדמיון] קטן ככל האפשר ל[דגלם של] הכוחלים היאנקים" ופרש</p>		<p>4 במרץ 1865- עד דיכוי המרד</p>

הערות	עיצוב	תאריכים
את הדגל כמסמל את המקורות העיקריים של אנשי הדרום שהם הצלב של בריטניה והפס האדום מדגל צרפת.		
דגל הקרב של מדינת הקונפדרציה		

החותם הגדול של ארצות הברית

Great Seal of the United States

הצד הקדמי

1782	תאריך אימוץ
שלושה עשר כוכבים מחומשים מסודרים בצורת כוכב משושה בעל הילה	ציצה
שדה ארז'ן, צ'יף אזור, שישה פסים גול'ס	מגן
עיטם לבן-ראש	תומכים
העיטם מחזיק בטפריו הימניים ענף עץ זיתעם שלושה עשר עלים ושלושה עשר זיתים, בטפריו השמאליים הוא מחזיר בשלושה עשר חיצים. בצד האחורי: פירמידה לא גמורה, מעליה עין נתונה בתוך משולש מוקף הילה.	אלמנטים נוספים

קדמת החותם

במרכז החותם ניצב עיטם לבן-ראש שכנפיו פרוסות לצדדים. העיטם מחזיק ב-13 חצים (המסמלים את שלוש עשרה המושבות שחתמו על המסמך הראשוני) בכפו השמאלית וענף עץ זית ובו 13 עלים ו-13 זיתים בכפו הימנית - המסמלים יחדיו הן את המלחמה והן את השלום. העיטם מביט לעבר כפו הימנית - דבר המסמל את העדפת השלום על המלחמה. העיטם מחזיק במקורו את המוטו "E Pluribus Unum": ("מתוך רבים אחד") מעל ראשו 13 כוכבים.

על חזהו של העיטם מגן הדומה לדגל ארצות הברית - בשני הבדלים: אין כוכבים על חלקו הכחול של המגן, ואילו 13 הפסים האדומים והלבנים מסודרים כך ששני הפסים החיצוניים הם לבנים, בניגוד לדגל בו הם אדומים. סידור זה נאמן לחוק הטינקטורה האוסר ציור צבע על גבי צבע והוא נועד למנוע את מגע בין הצבע האדום לצבע העיטם שסביבו. ששת הפסים האדומים ושבעת הפסים הלבנים מסמלים את שלוש עשרה המושבות.

חלקו האחורי של החותם

בחלקו האחורי של החותם ניצבת פירמידה בלתי גמורה בת 13 שכבות. בבסיסה מופיע המספר - 1776. שנת ייסוד ארצות הברית, בספרות לטינית. במקום בו צריך להיות ראש הפירמידה ניצבת עין ההשגחה. מעל הפירמידה מופיעה הכתובת "Annuit Coeptis" בלטינית: [ההשגחה העליונה] "הכירה בקיומנו" ותחת הפירמידה ציטוט של ורגיליוס) "Novus Ordo Seclorum": בלטינית: סדר חדש של הדברים). חלקו האחורי של החותם אינו משמש כחותם בפני עצמו, אך מופיע, לדוגמה, על צדו האחורי של שטר דולר אמריקאי אחד.

המנון ארה"ב

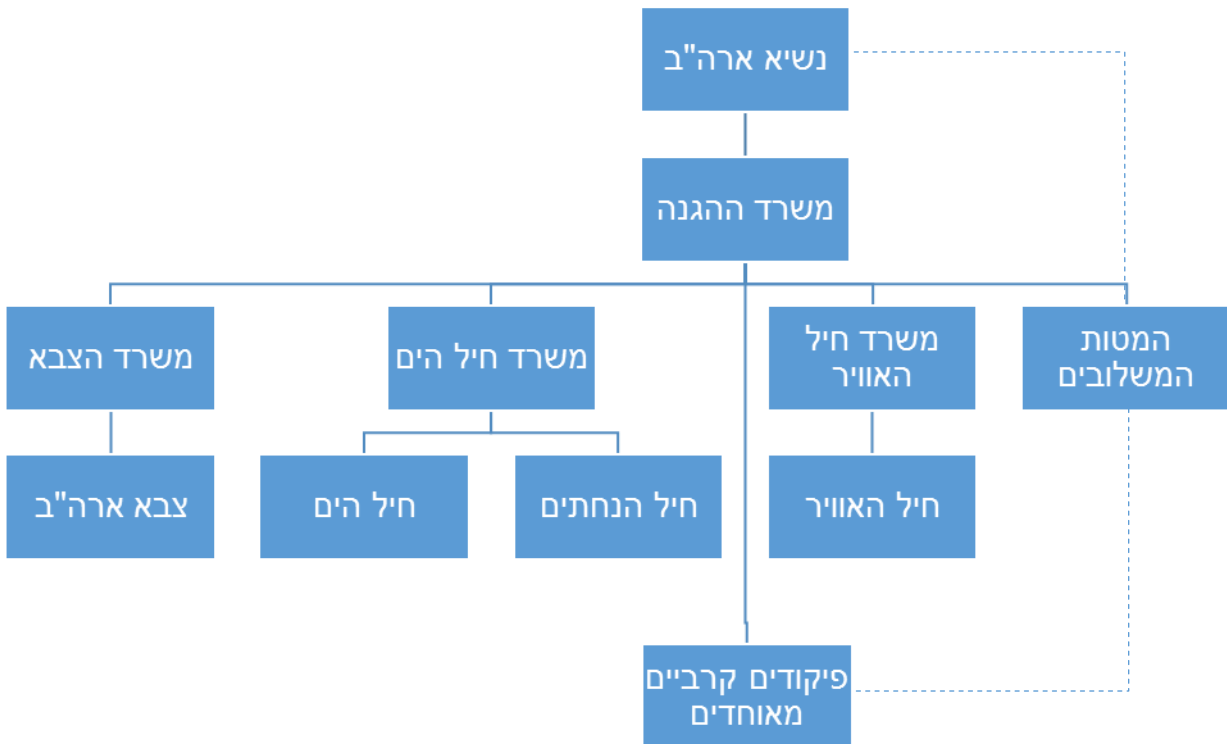
Oh, say! Can you see by the dawn's early light,
What so proudly we hailed at the twilight's last gleaming;
Whose broad stripes and bright stars, through the perilous fight,
O'er the ramparts we watched were so gallantly streaming;
And the rocket's red glare, the bombs bursting in air,
Gave proof through the night that our flag was still there:
Oh, say! Does that star-spangled banner yet wave
O'er the land of the free and the home of the brave?

הו, אמור! התוכל לראות באור השחר המוקדם,
את שבירכנו בגאווה באור הדמדומים האחרון?
שבפסיו הרחבים וכוכביו הבהקים בסכנת הקרב,
צפינו מעבר למתרסים, בנפנפם האמיץ?
והבזקן האדום של הרקטות, פצצות מתפוצצות באוויר,
העידו לאורך הלילה כי דגלנו עודנו שם.
הו, אמור, האם אותו הנס זרוע הכוכבים עודנו מתנוסס,
מעל ארצם של בני החורין ומולדתם של האמיצים?

צבא ארצות הברית

מבנה פיקודי

צבא ארה"ב - נתונים

נשיא ארצות הברית מזכיר ההגנה יושב ראש המטות המשולבים (ראש המטה ויועצו של הנשיא)	ראש הצבא
בגילאי 18–49 (2008) גברים: 72,715,332 נשים: 71,638,785	זמיני ות לשירות צבאי מכלל האוכלוסייה
בגילאי 18–49 (2008) גברים: 59,413,358 נשים: 59,187,183	מתאימים לשירות צבאי מכלל האוכלוסייה
בגילאי 18–49 (2008) גברים: 2,186,440 נשים: 2,079,688	גודל מחזור שנתי המגיע לגיל הגיוס
1,356,929	כוחות פעילים
811,000	כוחות מילואים
706 מיליארד דולר אמריקני	תקציב שנתי
4.04%	אחוזי תמ"ג

המלחמות העיקריות של ארצות הברית

חללים בצד האמריקאי	תוצאה	תאריכים	המלחמה
360,000	ניצחון של האיחוד (הצפון), תקופת השיקום, ביטול העבדות	1861-1864	מלחמת האזרחים
116,708	ניצחון מדינות ההסכמה. התפרקותן של הקיסרות הגרמנית, הרוסית, העות'מאנית והאוסטרו-הונגרית. יצירת מדינות חדשות ברחבי אירופה, תחילת שיטת המנדטים	1914-1918	מלחמת העולם הראשונה
418,500	ניצחון בעלות הברית. עלייתן של ארצות הברית וברית המועצות כמעצמות על. המלחמה הקרה	1939-1945	מלחמת העולם השנייה
40,000	הכרה מערבית בקוריאה הדרומית, הכרה מזרחית בקוריאה הצפונית, קביעת קו הרוחב 38 כגבול בינלאומי רשמי	1950-1953	מלחמת קוריאה
58,318.	נסיגת ארצות הברית ב-1973, ניצחון של צפון וייטנאם על דרום וייטנאם בשנת 1975, איחוד וייטנאם תחת שלטון קומוניסטי	1959-1975	מלחמת ויאטנם
כ-300	ניצחון קואליציית 34 המדינות, שחרורה של כוית	1990-1991	מלחמת המפרץ
2,419	עדיין מתמשך	2001-מתמשך	מלחמת אפגניסטן

מסמכי יסוד ונאומים שעיצבו את אמריקה

Declaration of Independence 04/07/1776

The unanimous Declaration of the thirteen united States of America, When in the Course of human events, it becomes necessary for one people to dissolve the political bands which have connected them with another, and to assume among the powers of the earth, the separate and equal station to which the Laws of Nature and of Nature's God entitle them, a decent respect to the opinions of mankind requires that they should declare the causes which impel them to the separation.

We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness.--That to secure these rights, Governments are instituted among Men, deriving their just powers from the consent of the governed, -- That whenever any Form of Government becomes destructive of these ends, it is the Right of the People to alter or to abolish it, and to institute new Government, laying its foundation on such principles and organizing its powers in such form, as to them shall seem most likely to affect their Safety and Happiness. Prudence, indeed, will dictate that Governments long established should not be changed for light and transient causes; and accordingly all experience hath shewn, that mankind are more disposed to suffer, while evils are sufferable, than to right themselves by abolishing the forms to which they are accustomed. But when a long train of abuses and usurpations, pursuing invariably the same Object evinces a design to reduce them under absolute Despotism, it is their right, it is their duty, to throw off such Government, and to provide new Guards for their future security.--Such has been the patient sufferance of these Colonies; and such is now the necessity which constrains them to alter their former Systems of Government. The history of the present King of Great Britain is a history of repeated injuries and usurpations, all having in direct object the establishment of an absolute Tyranny over these States. To prove this, let Facts be submitted to a candid world.

He has refused his Assent to Laws, the most wholesome and necessary for the public good.

He has forbidden his Governors to pass Laws of immediate and pressing importance, unless suspended in their operation till his Assent should be obtained; and when so suspended, he has utterly neglected to attend to them.

He has refused to pass other Laws for the accommodation of large districts of people, unless those people would relinquish the right of Representation in the Legislature, a right inestimable to them and formidable to tyrants only.

He has called together legislative bodies at places unusual, uncomfortable, and distant from the depository of their public Records, for the sole purpose of fatiguing them into compliance with his measures.

He has dissolved Representative Houses repeatedly, for opposing with manly firmness his invasions on the rights of the people.

He has refused for a long time, after such dissolutions, to cause others to be elected; whereby the Legislative powers, incapable of Annihilation, have returned to the People at large for their exercise; the State remaining in the meantime exposed to all the dangers of invasion from without, and convulsions within.

He has endeavored to prevent the population of these States; for that purpose obstructing the Laws for Naturalization of Foreigners; refusing to pass others to encourage their migrations hither, and raising the conditions of new Appropriations of Lands.

He has obstructed the Administration of Justice, by refusing his Assent to Laws for establishing Judiciary powers.

He has made Judges dependent on his Will alone, for the tenure of their offices, and the amount and payment of their salaries.

He has erected a multitude of New Offices, and sent hither swarms of Officers to harass our people, and eat out their substance.

He has kept among us, in times of peace, Standing Armies without the Consent of our legislatures.

He has affected to render the Military independent of and superior to the Civil power.

He has combined with others to subject us to a jurisdiction foreign to our constitution, and unacknowledged by our laws; giving his Assent to their Acts of pretended Legislation:

For Quartering large bodies of armed troops among us:

For protecting them, by a mock Trial, from punishment for any Murders which they should commit on the Inhabitants of these States:

For cutting off our Trade with all parts of the world:

For imposing Taxes on us without our Consent:

For depriving us in many cases, of the benefits of Trial by Jury:

For transporting us beyond Seas to be tried for pretended offences

For abolishing the free System of English Laws in a neighbouring Province, establishing therein an Arbitrary government, and enlarging its Boundaries so as to render it at once an example and fit instrument for introducing the same absolute rule into these Colonies:

For taking away our Charters, abolishing our most valuable Laws, and altering fundamentally the Forms of our Governments:

For suspending our own Legislatures, and declaring themselves invested with power to legislate for us in all cases whatsoever.

He has abdicated Government here, by declaring us out of his Protection and waging War against us.

He has plundered our seas, ravaged our Coasts, burnt our towns, and destroyed the lives of our people.

He is at this time transporting large Armies of foreign Mercenaries to complete the works of death, desolation and tyranny, already begun with circumstances of Cruelty & perfidy scarcely paralleled in the most barbarous ages, and totally unworthy the Head of a civilized nation.

He has constrained our fellow Citizens taken Captive on the high Seas to bear Arms against their Country, to become the executioners of their friends and Brethren, or to fall themselves by their Hands.

He has excited domestic insurrections amongst us, and has endeavored to bring on the inhabitants of our frontiers, the merciless Indian Savages, whose known rule of warfare, is an undistinguished destruction of all ages, sexes and conditions.

In every stage of these Oppressions We have petitioned for Redress in the most humble terms: Our repeated Petitions have been answered only by repeated injury. A Prince whose character is thus marked by every act which may define a Tyrant, is unfit to be the ruler of a free people.

Nor have we been wanting in attentions to our British brethren. We have warned them from time to time of attempts by their legislature to extend an unwarrantable jurisdiction over us. We have reminded them of the circumstances of our emigration and settlement here. We have appealed to their native justice and magnanimity, and we have conjured them by the ties of our common kindred to disavow these usurpations, which, would inevitably interrupt our connections and correspondence. They too have been deaf to the voice of justice and of consanguinity. We must, therefore, acquiesce in the necessity, which denounces our Separation, and hold them, as we hold the rest of mankind, Enemies in War, in Peace Friends.

We, therefore, the Representatives of the United States of America, in General Congress, Assembled, appealing to the Supreme Judge of the world for the rectitude of our intentions, do, in the Name, and by Authority of the good People of these Colonies, solemnly publish and declare, That these United Colonies are, and of Right ought to be Free and Independent States; that they are Absolved from all Allegiance to the British Crown, and that all political connection between them and the State of

Great Britain, is and ought to be totally dissolved; and that as Free and Independent States, they have full Power to levy War, conclude Peace, contract Alliances, establish Commerce, and to do all other Acts and Things which Independent States may of right do. And for the support of this Declaration, with a firm reliance on the protection of divine Providence, we mutually pledge to each other our Lives, our Fortunes and our sacred Honor.

הצהרת עצמאות 04/07/1776

החלטה פה אחד של שלוש עשרה המדינות המאוחדות של אמריקה כאשר במהלך המאורעות האנושיים יראה עם צורך להתיר את הקשרים המדיניים שחיברוהו אל עם אחר, וליטול לעצמו מעמד נפרד ושווה בקרב המעצמות שעל כדור הארץ, מעמד בו מזכים אותו חוקי הטבע ואלוהי הטבע; כבוד הוגן לדעותיהם של בני האדם, מחייבו להצהיר מהם הגורמים שדוחפים אותו לפירוד. אנו סבורים שאמיתות אלה ברורות מאליהן, שכל בני האדם נבראו שווים, ובוראם העניק להם זכויות שאין ליטול מהם, ביניהן: חיים, חירות והחתיירה אחר האושר. כדי להבטיח זכויות אלה מוקמות בקרב בני האדם ממשלות, השואבות את סמכויותיהן הצודקות מהסכמתם של הנשלטים, ובכל פעם שצורת ממשל כלשהי הופכת הרסנית ביחס לזכויות אלה, הרי שזכותו של העם לשנותה או לבטלה, ולהקים ממשלה חדשה, שיסודותיה מושתתים על עקרונות אלה והיא מארגנת את סמכויותיה כך שבעיני העם היא המתאימה ביותר להגשמת ביטחוננו ואושרו.

התבונה מחייבת, אפוא, כי ממשלות שנוסדו זה מכבר לא יוחלפו בשל סיבות קלות ערך וחולפות, ואכן, הנסיון מלמד, כי בני האדם נוטים יותר לסבול, כל עוד ניתן לשאת את הרעות, מאשר לעשות דין לעצמם על ידי ביטול צורות השלטון שאליהן הם מורגלים. אך בשעה ששורה ארוכה של עוולות ופגיעות, הנמשכת ללא שינוי לאורך זמן, וחושפת מזימה להעמידם תחת עריצות מוחלטת, הרי זו זכותם, ואף חובתם, להתנער ממשל מעין זה ולהעמיד שומרים חדשים על ביטחונם לעתיד לבוא. – כזה היה הסבל שנשאו המושבות באורך רוח, וכזה הוא ההכרח הכופה עליהן עתה לשנות את שיטות הממשל הקודמות שלהם. דברי ימיו של מלך בריטניה הנוכחי [ג'ורג' השלישי] הם שורה ארוכה של עוולות ופגיעות חוזרות ונשנות, שלכולן מטרה אחת, והיא לכונן שלטון עריצות מוחלט על מדינות אלה. יבואו העובדות ויוכיחו זאת לעולם הישר.

הוא סירב לתת הסכמתו לחוקים המועילים והנחוצים ביותר לטובת הכלל.

הוא אסר על מושליו לאשר חוקים בעלי חשיבות מיידית ודוחקת, אלא אם כן תושהה הפעלתם עד לקבלת הסכמתו: ולאחר שהושהו, נמנע מלתת דעתו עליהם.

הוא סירב לאשר חוקים אחרים לנוחיותם של חלקים גדולים באוכלוסייה, אלא אם כן יאותו לוותר על זכות הייצוג בבית המחוקקים, זכות שאין מחיר לחשיבותה ושאינה נראה אלא לעריצים.

הוא כינס אסיפות מחוקקות במקומות בלתי רגילים, בלתי נוחים ורחוקים ממקום הגנזך שלהם, אך ורק כדי לייגעם עד שישלימו עם האמצעים שנקט נגדם.

הוא פיזר מספר פעמים את בתי הנבחרים על שהתנגדו בתקיפות ובאומץ כל אימת שהתנכל לזכויות העם.

לאחר פיזורם, סירב במשך זמן רב, להביא לידי בחירתם לאסיפות אחרות, ובכך חזרה סמכות החקיקה, שאין בכוחו של איש לבטלה, לידי העם הרחב לשם הפעלתה, וכל אותו זמן נשארה המדינה חשופה לסכנות פלישה מחוץ ולפורענויות מבית.

הוא התאמץ למנוע את גידולה של האוכלוסייה במדינות אלה, ולשם כך, הוא הכשיל את החוקים להתאזרחותם של זרים; הוא סירב לאשר חוקים אחרים שנועדו לעודד הגירתם לכאן, והחמיר את התנאים להקצבות קרקע חדשות.

הוא הכשיל את מערכת המשפט, בסרבו לסמוך את ידיו על חוקים לכינון רשות משפטית.

הוא מינה שופטים התלויים אך ורק ברצונו שלו, בכל הנוגע למשך כהונתם ולגודל משכורתם ותשלומה.

הוא הקים משרדים חדשים רבים, ושלח לכאן צבא של פקידים, שבאו להטריד את עמנו ולאכול את פרי עמלנו.

הוא החזיק בקרבנו, בעיתות שלום, צבאות קבע ללא הסכמת בית המחוקקים שלנו.

הוא פעל להפיכת הצבא לבלתי תלוי ברשות האזרחית ואף גבוה ממנה.

הוא חבר יחד עם אחרים כדי לשעבדנו לשיפוט זר לחוקתנו ובלתי מוכר על ידי חוקינו בכך שנתן הסכמתו לצויהם התחיקתיים-כביכול:

לאיכסון כוח צבאי מזויין בתוכנו,

להגנתם, על ידי משפט מבוים, מפני עונש על מעשי רצח מרובים שאולי יבוצעו כנגד תושבי מדינות אלה,

לצמצום הסחר שלנו עם כל חלקי העולם,

להטלת מיסים ללא הסכמתנו,

לשלול מאיתנו, במקרים רבים, את יתרונות המשפט על ידי חבר מושבעים,

להסעתנו אל מעבר לים, כדי שיעמידו אותנו לדין על עבירות מדומות:

לביטול שיטת המשפט האנגלי החופשית באזור סמוך, כשכוננו שם ממשל שרירותי, והרחיבו את גבולותיו עד כדי להופכו מיד למופת ולמכשיר נאה, שכדוגמתו יקימו שלטון מוחלט בתוך מושבות אלה.

לשלילת מגילת הזכויות שלנו, ובכך לביטול חוקינו היקרים ביותר, ולשינוי יסודי של צורות הממשל שלנו,

להשעות את בית המחוקקים שלנו, בהכריזם על עצמם כי יש להם סמכות לחוקק בעבורנו בכל מקרה ומקרה.

הוא הסתלק משלטונו כאן, בעת שהוציא אותנו מחסותו ותוך ניהול מלחמה נגדנו.

הוא גזל את ימינו, חמס את חופינו, שרף את ערינו והרס את חיי אנשינו.

בעצם השעה הזאת הוא מסייע חילות שכירים גדולים להשלמת מעשי ההרג, החורבן והעריצות, שכבר הוחל בהם באווירה של אכזריות ובגידה, שכמעט אין למצוא דומה להם אלא בתקופות הברבריות ביותר, ושאינם יאים כלל וכלל לראשה של אומה בעלת תרבות.

הוא כפה על אזרחים, בני עמנו, שנשבו בלב ים, לשאת נשק נגד מולדתם, ולהיהפך לתליינים של ידידיהם ואחיהם, או לטרורף נפשם בכפם.

הוא עורר התקוממויות פנימיות בתוכנו, והתאמץ להביא עלינו את היושבים בגבולותינו, האינדיאנים הפראיים וחסרי הרחמים, ששיטות הלחימה הידועות שלהם, מתמצות בהמתה ללא אבחנה של בני כל הגילים, המינים והמעמדות.

בכל אחד משלבי דיכוי אלה ביקשנו את תיקון המעוות בלשון של רוח שפלה ביותר, לבקשותינו החוזרות ונשנות לא נענינו אלא בעול נוסף. נסיך, שאת אופיו מציינים כל המעשים שיש בהם כדי להגדיר עריץ אינו ראוי להיות שליטם של אנשים חופשיים.

כמו כן לא זלזלנו ביחסינו כלפי אחינו הבריטיים. הזהרנו אותם מפעם לפעם מפני הניסיונות של בית המחוקקים שלהם לפרוש עלינו שלטון בלתי מוצדק. הזכרנו להם את נסיבות הגירתנו והתיישבותינו

כאן. פנינו בקול קורא אל רגש הצדק הטבעי שלהם ואל נדיבות ליבם, והתחננו אליהם בשם קשרי קרבתנו המשפחתית שירימו קולם נגד פגיעות אלה העלולות להביא, באורח בלתי נמנע, לניתוק קשרינו ומגעינו. אף הם היו חירשים לקול הצדק וקרבת הדם. חייבים אנו, אפוא, להשלים עם ההכרח, שגרם לנו להודיע על פרידתנו, ולראותם, כפי שאנו רואים את כל יתר בני האדם, אויבים לעת מלחמה, וידידים לעת שלום.

לפיכך, אנו נציגי ארצות הברית של אמריקה, נאספנו בקונגרס הכללי, ואנו פונים אל השופט העליון של כל באי עולם ומבקשים ממנו שיראה את צדקת כוונותינו, ומצהירים ומכריזים חגיגית בשמם, ועל דעת תושביהן הטובים של המושבות, כי מושבות אלה הינן, ואף חייבות להיות על פי דין, מדינות חופשיות ועצמאיות, הפטורות מכל שמירת אמונים לכתר הבריטי, וכי כל הקשרים המדיניים בין לבין מדינת בריטניה הגדולה חייבים להיות בטלים ומבוטלים, וכי כמדינות עצמאיות, יש להן סמכות מלאה לאסור מלחמה ולקיים שלום, לחתום על בריתות ולכונן מסחר, ולעשות את כל יתר המעשים והדברים שמדינות רשאיות לעשות על פי הדין. ולקיום הכרזה זו, תוך בטחון איתן בחסותה של ההשגחה העליונה, אנו מתחייבים באורח הדדי, זה בפני זה, בחיינו, בנכסינו ובכבודנו."

The Gettysburg Address – Abraham Lincoln 19/11/1863

"Fourscore and seven years ago our fathers brought forth, on this continent, a new nation, conceived in liberty, and dedicated to the proposition that all men are created equal. Now we are engaged in a great civil war, testing whether that nation, or any nation so conceived, and so dedicated, can long endure. We are met on a great battle-field of that war. We have come to dedicate a portion of that field, as a final resting-place for those who here gave their lives, that that nation might live. It is altogether fitting and proper that we should do this. But, in a larger sense, we cannot dedicate, we cannot consecrate—we cannot hallow—this ground. The brave men, living and dead, who struggled here, have consecrated it far above our poor power to add or detract. The world will little note, nor long remember what we say here, but it can never forget what they did here. It is for us the living, rather, to be dedicated here to the unfinished work which they who fought here have thus far so nobly advanced. It is rather for us to be here dedicated to the great task remaining before us—that from these honored dead we take increased devotion to that cause for which they here gave the last full measure of devotion—that we here highly resolve that these dead shall not have died in vain—that this nation, under God, shall have a new birth of freedom, and that government of the people, by the people, for the people, shall not perish from the earth."

נאום לינקולן אחרי הקרב בגטיסברג 19/11/1863

לפני שבע ושמונים שנה הולידו אבותינו על יבשת זו אומה חדשה, אשר הורתה בחרות וייעודה באמונה כי כל בני האדם נבראו שווים.

עתה, אנו מצויים במלחמת אזרחים גדולה הבוחנת האם אומה זו, או אומה כלשהי אשר בכך הורתה ובזאת ייעודה, עתידה להאריך ימים. נפגשים אנו בשדה מערכה גדול של אותה המלחמה. באנו להקדיש חלקה משדה זה, כבית מנוחת עולמים לאלו שמסרו את חייהם למען חייה של אומה זו. אכן ראוי ונכון הוא כי כך נעשה.

אולם, במובן עמוק יותר, איננו יכולים להקדיש – איננו יכולים לקדש – איננו יכולים לרומם – קרקע זו. האנשים האמיצים, החיים והמתים, אשר נאבקו כאן, הם שקידשוה, הרבה מעל מה שבכוחנו הדל להוסיף או לגרוע.

העולם ישית ליבו מעט, אף לא יזכור לאורך ימים את שאנו אומרים כאן, אך לעולם לא יוכל לשכוח את שהם עשו כאן. מוטב הוא כי אנו החיים, נקדיש עצמנו כאן למלאכה הבלתי-גמורה אשר הלוחמים כאן נשאו עד עתה באצילות כה רבה. מוטב כי אנו כאן נקדיש עצמנו למשימה הכבירה הניצבת עדיין בפנינו – כי ממתים עטורי תהילה אלו נשאב מסירות רבה יותר למטרה שעבורה נתנו הם את מלוא מסירותם האחרונה, כי נגמור אומר שמתים אלו לא לשווא מתו; שאומה זו, בחסדי האל, תיוולד מחדש לחופש; וכי ממשלה של העם, על ידי העם, למען העם, לא תכלה מן הארץ.

Thomas Jefferson's Last Public Letter - 24/06/1826

Respected Sir

The kind invitation I receive from you on the part of the citizens of the city of Washington, to be present with them at their celebration of the 50th. Anniversary of American independence; as one of the surviving signers of an instrument pregnant with our own, and the fate of the world, is most flattering to myself, and heightened by the honorable accompaniment proposed for the comfort of such a journey. it adds sensibly to the sufferings of sickness, to be deprived by it of a personal participation in the rejoicings of that day. But acquiescence is a duty, under circumstances not placed among those we are permitted to control. I should, indeed, with peculiar delight, have met and exchanged there congratulations personally with the small band, the remnant of that host of worthies, who joined with us on that day, in the bold and doubtful election we were to make for our country, between submission or the sword; and to have enjoyed with them the consolatory fact, that our fellow citizens, after half a century of experience and prosperity, continue to approve the choice we made. may it be to the world, what I believe it will be, (to some parts sooner, to others later, but finally to all,) the Signal of arousing men to burst the chains, under which monkish ignorance and superstition had persuaded them to bind themselves, and to assume the blessings & security of self-government. That form which we have substituted, restores the free right to the unbounded exercise of reason and freedom of opinion. All eyes are opened, or opening, to the rights of man. The general spread of the light of science has already laid open to every view. the palpable truth, that the mass of mankind has not been born with saddles on their backs, nor a favored few booted and spurred, ready to ride them legitimately, by the grace of god. These are grounds of hope for others. For ourselves, let the annual return of this day forever refresh our recollections of these rights, and an undiminished devotion to them.

I will ask permission here to express the pleasure with which I should have met my ancient neighbors of the City of Washington and of its vicinities, with whom I passed so many years of a pleasing social intercourse; an intercourse which so much relieved the anxieties of the public cares, and left impressions so deeply engraved in my affections, as never to be forgotten. With my regret that ill health forbids me the gratification of an acceptance, be pleased to receive for yourself, and those for whom you write, the assurance of my highest respect and friendly attachments.

Th. Jefferson

המכתב האחרון של תומאס ג'פרסון 24/06/1826

אדון מכובד

את ההזמנה הנדיבה שאני מקבל ממך מצד אזרחי העיר וושינגטון, כדי להיות נוכח איתם בחגיגת יום השנה ה-50 לעצמאות האמריקאית; בתור אחד החותמים ששרדו של מכשיר בהריון משלנו, וגורלו של העולם, מחמיא לי ביותר, ומתגבר על ידי הליווי המכובד המוצע לנוחותו של מסע כזה. זה מוסיף באופן הגיוני לסבל של מחלה, להיות משולל על ידי את ההשתתפותי בשמחות של אותו יום. אבל השלמה היא חובה, בנסיבות שאינן ממוקמות בין אלה שמותר לנו לשלוט בהן. הייתי צריך, באמת, עם תענוג מוזר, לפגוש ולהחליף שם ברכות אישית עם הלהקה הקטנה, שריד של המארח הראוי, שהצטרף איתנו באותו יום, בבחירות הנועזות והחששוניות שעשינו עבור המדינה שלנו, בין כניעה או חרב; וליהנות מהם מהעובדה הנחמה, שאזרחינו, לאחר חצי מאה של ניסיון ושגשוג, ממשיכים לאשר את הבחירה שעשינו. אולי אל העולם, מה שאני מאמין שהוא יהיה, (לחלקים מסוימים יותר, לאחרים אחר כך, ולבסוף לכול), את אותותיהם של האנשים המעוררים לפרוץ את השלשלאות, שבמסגרתן שיכנעו אותן הבורות הנבזית והאמונות הטפלות לכבול את עצמם, ולהניח את ברכות ואבטחה של ממשל עצמי. הצורה שבה התחלנו, מחזירה את הזכות החופשית לתרגול החופשי של החופש וחופש הדעה. כל העיניים נפתחות, או פותחות, את זכויות האדם. ההתפשטות הכללית של אור המדע כבר היתה פתוחה לכל השקפה. את האמת המובהקת, כי המוני האנושות לא נולדו עם אוכפים על גבם, וגם לא מעטים מועדפים ודחופים, מוכנים לרכוב עליהם באופן לגיטימי, בחסד האל. אלה הם עילה של תקווה לאחרים. עבור עצמנו, בואו החזרה השנתית של יום זה לנצח לעדכן את הזיכרונות שלנו של זכויות אלה, ומסירות חסרת פניות אליהם.

אבקש כאן רשות להביע את ההנאה שבה הייתי צריכה לפגוש את שכני העתיקים של עיר וושינגטון ושל אזורי הסביבה שלה, שעמם עברתי שנים כה רבות של יחסי-מין מהנים: משגל שהרגיע כל כך הרבה חרדות של דאגות הציבור, והותיר רשמים כה חרוטים עמוק ברגשותי, כאילו לעולם לא יישכח. עם הצער שלי, כי בריאות חולה אוסרת עלי את הסיפוק של קבלה, להיות מרוצה לקבל בעצמך, ואלה שעבורם אתה כותב, את הביטחון של הכבוד הגבוה ביותר שלי ואת החזקות ידידותיות.

ת. ג'פרסון

I Have a Dream – Martin Luther King Jr. 28/07/1963

I am happy to join with you today in what will go down in history as the greatest demonstration for freedom in the history of our nation.

Five score years ago, a great American, in whose symbolic shadow we stand today, signed the Emancipation Proclamation. This momentous decree came as a great beacon light of hope to millions of Negro slaves who had been seared in the flames of withering injustice. It came as a joyous daybreak to end the long night of captivity. But one hundred years later, the Negro still is not free. One hundred years later, the life of the Negro is still sadly crippled by the manacles of segregation and the chains of discrimination. One hundred years later, the Negro lives on a lonely island of poverty in the midst of a vast ocean of material prosperity. One hundred years later, the Negro is still languished in the corners of American society and finds himself in exile in his own land. So we have come here today to dramatize a shameful condition.

In a sense we've come to our nation's Capital to cash a check. When the architects of our republic wrote the magnificent words of the Constitution and the Declaration of Independence, they were signing a promissory note to which every American was to fall heir.

This note was a promise that all men, yes, black men as well as white men, would be guaranteed the unalienable rights of life, liberty, and the pursuit of happiness.

It is obvious today that America has defaulted on this promissory note insofar as her citizens of color are concerned. Instead of honoring this sacred obligation, America has given the Negro people a bad check; a check which has come back marked "insufficient funds."

But we refuse to believe that the bank of justice is bankrupt. We refuse to believe that there are insufficient funds in the great vaults of opportunity of this nation. So we have come to cash this check- a check that will give us upon demand the riches of freedom and the security of justice.

We have also come to this hallowed spot to remind America of the fierce urgency of now. This is no time to engage in the luxury of cooling off or to take the tranquilizing drug of gradualism.

Now is the time to make real the promises of democracy. Now is the time to rise from the dark and desolate valley of segregation to the sunlit path of racial justice. Now is the time to lift our nation from the quicksands of racial injustice to the solid rock of brotherhood. Now is the time to make justice a reality for all of God's children.

It would be fatal for the nation to overlook the urgency of the moment. This sweltering summer of the Negro's legitimate discontent will not pass until there is an invigorating autumn of freedom and equality. Nineteen sixty-three is not an end, but a beginning. Those who hope that the Negro needed to blow off steam and will now be content will have a rude awakening if the nation returns to business as usual. There will be neither rest nor tranquility in America until the Negro is granted his citizenship rights. The whirlwinds of revolt will continue to shake the foundations of our nation until the bright day of justice emerges.

But there is something that I must say to my people who stand on the warm threshold which leads into the palace of justice. In the process of gaining our rightful place we must not be guilty of wrongful deeds. Let us not seek to satisfy our thirst for freedom by drinking from the cup of bitterness and hatred. We must forever conduct our struggle on the high plane of dignity and discipline. We must not allow our creative protest to degenerate into physical violence. Again and again we must rise to the majestic heights of meeting physical force with soul force.

The marvelous new militancy which has engulfed the Negro community must not lead us to a distrust of all white people, for many of our white brothers, as evidenced by their presence here today, have come to realize that their destiny is tied up with our destiny. And they have come to realize that their freedom is inextricably bound to our freedom. We cannot walk alone.

And as we walk, we must make the pledge that we shall march ahead. We cannot turn back. There are those who are asking the devotees of civil rights, "When will you be satisfied?"

We can never be satisfied as long as the Negro is the victim of the unspeakable horrors of police brutality.

We can never be satisfied as long as our bodies, heavy with the fatigue of travel, cannot gain lodging in the motels of the highways and the hotels of the cities.

We cannot be satisfied as long as the Negro's basic mobility is from a smaller ghetto to a larger one.

We can never be satisfied as long as our children are stripped of their selfhood and robbed of their dignity by signs stating "for whites only."

We cannot be satisfied as long as a Negro in Mississippi cannot vote and a Negro in New York believes he has nothing for which to vote.

No, no, we are not satisfied, and we will not be satisfied until justice rolls down like waters and righteousness like a mighty stream.

I am not unmindful that some of you have come here out of great trials and tribulations. Some of you have come fresh from narrow jail cells. Some of you have

come from areas where your quest for freedom left you battered by the storms of persecution and staggered by the winds of police brutality. You have been the veterans of creative suffering. Continue to work with the faith that unearned suffering is redemptive.

Go back to Mississippi, go back to Alabama, go back to South Carolina, go back to Georgia, go back to Louisiana, go back to the slums and ghettos of our northern cities, knowing that somehow this situation can and will be changed. Let us not wallow in the valley of despair.

I say to you today, my friends, so even though we face the difficulties of today and tomorrow, I still have a dream. It is a dream deeply rooted in the American dream.

I have a dream that one day this nation will rise up and live out the true meaning of its creed: "We hold these truths to be self-evident; that all men are created equal."

I have a dream that one day on the red hills of Georgia the sons of former slaves and the sons of former slave owners will be able to sit down together at the table of brotherhood.

I have a dream that one day even the state of Mississippi, a state sweltering with the heat of injustice, sweltering with the heat of oppression, will be transformed into an oasis of freedom and justice.

I have a dream that my four little children will one day live in a nation where they will not be judged by the color of their skin but by the content of their character.

I have a dream today.

I have a dream that one day down in Alabama, with its vicious racists, with its governor having his lips dripping with the words of interposition and nullification, that one day right down in Alabama little black boys and black girls will be able to join hands with little white boys and white girls as sisters and brothers.

I have a dream today.

I have a dream that one day every valley shall be exalted, every hill and mountain shall be made low, the rough places will be made plain, and the crooked places will be made straight, and the glory of the Lord shall be revealed, and all flesh shall see it together.

This is our hope. This is the faith that I will go back to the South with. With this faith we will be able to hew out of the mountain of despair a stone of hope. With this faith we will be able to transform the jangling discords of our nation into a beautiful symphony of brotherhood.

With this faith we will be able to work together, to pray together, to struggle together, to go to jail together, to stand up for freedom together, knowing that we will be free one day.

This will be the day when all of God's children will be able to sing with new meaning, "My country 'tis of thee, sweet land of liberty, of thee I sing. Land where my fathers died, land of the Pilgrims' pride, from every mountainside, let freedom ring."

And if America is to be a great nation, this must become true. So let freedom ring from the prodigious hilltops of New Hampshire. Let freedom ring from the mighty mountains of New York. Let freedom ring from the heightening Alleghenies of Pennsylvania.

Let freedom ring from the snow-capped Rockies of Colorado. Let freedom ring from the curvaceous slopes of California. But not only that; let freedom ring from the Stone Mountain of Georgia. Let freedom ring from Lookout Mountain of Tennessee.

Let freedom ring from every hill and molehill of Mississippi. From every mountainside, let freedom ring.

And when this happens, and when we allow freedom ring, when we let it ring from every village and every hamlet, from every state and every city, we will be able to speed up that day when all of God's children, black men and white men, Jews and gentiles, Protestants and Catholics, will be able to join hands and sing in the words of the old Negro spiritual, "Free at last! Free at last! Thank God Almighty, we are free at last!"

יש לי חלום – מרטין לותר קינג הבן 28/07/1963

אני שמח להצטרף אליכם היום, במה שירשם בדברי הימים כגדלות ההפגנות למען החפּש בתולדות אמתנו. לפני שני יובלות, אמריקאי דגול, אשר בצלו נחסה כיום, חתם על דבר הדרור. דבר זה הוא משואת אור של תקנה למיליוני שחורים, עבדים אשר נכוו בכיב משוע של עול. שחר חדש הפציע לאחר ליל תלאובות של שבי.

ברם, שני יובלות מאחר יותר, השחור עודו חף-חפּש. שני יובלות מאחר יותר, השחור עודו בעצבות כרוכת נכות, כבול באזיקי הפרדה גזעית ובשלשלאות של אפליה. שני יובלות מאחר יותר, חיי השחור באי של עני מקף אוקינוס של גאות חמרת. שני יובלות מאחר יותר, השחור עודו נמק במקצע החברה האמריקאית, ומוצא עצמו בגלות בתוככי ארצו. וכה, באנו לכאן היום כדי להכביר מצב מחפיר זה.

הגענו בתבונה אל בירת אמתנו כדי לגבות את החוב. עת מעצבי אמתנו חרטו את החקה המפארת ואת הצהרת העצמאות, הם חתמו אמת הבטחה לכל אמריקאי. אמה המבטיחה מורשת לכל איש, כן, שחור כלבן, יבטח מכחש זכיות חיי, חפּש ואשרור האשר. ברור כיום כי אמריקה כשלה במורשתה כל עוד הדבר נוגע לאזרחיה הצבעונים. במקום כבוד קדשת ההבטחה, הסבה אמריקה לתושביה השחורים המחאה גרועה, המחאה שהחזרה בהערה: "נא לפנות למושך".

אך לא נוכל האמן כי בנק הצדק פשט את הרגל. לא נוכל האמן כי אין די מטמון בטמיון הזדמניוּתיה של אמה זו. באנו לפדות המחאה זו, המחאה אשר תבטיח את השגת החפּש ובטחוננו של הצדק. באנו גם אל זרקור מקדש זה להזכיר לאמריקה זרז מזור עתה. אין זו העת לחבר אל מותרות צנון, או נטילת גלולות הרגעה. עתה העת לאמת הבטחה של דמוקרטיה. עתה העת בה נמריא ממאפליית עמק עכור של אפליה, אל נתיב זהר-שמש של * צדק גזעי. עתה העת בה תמריא אמתנו מחולותיו הנודדים של אי-צדק גזעני אל סלעה המוצק של האחוה. עתה העת לחולל צדק אמתני לכל בני אלה.

יהיה זה גורלי לאמתנו אם תסב מבטה מדחיפות הרגע. קיץ שטוף-זעה זה של אי שביעות רצון חקית לא יחלוף בטרום סתיו מרעבן של חפּש ושיון. אסף תשע מאות ששים ושלש, אינה אחרית אלא ראשית. אלה אשר צפו כי השחור רק ישחרר קיטור ויחוש ספוק, יעורו אל בלהה אם אמה זו תשוב אל עסקיה פרגיל. לא תנוח ולא תשקט אמריקה עד כי השחור יאחז באזרחות שות זכיות. סופת המהפכה תמשך עד כי זו תטלטל האמה אל יום יבוא, בו שחר עוד יבקע אלי זהר של מופע צדק.

אך ישנו דבר מסים אותו חייב אני לומר לעמי הניצב על חם ספו של היכל המוליק אלי צדק. בהליך הזכיה בקימום זכויותינו אל לנו שגות באשם חובתנו. אל לנו ראות את צמאון החפּש בשתיית קבעת מרירות ושנאה. מאבקנו ינהל לנצח בכבוד ומשמעת. בל ננהל מחאתנו בסגורים של אלימות כחנית. עוד ועוד חייבים אנו להמריא אלי גבהי משגב של מפגש רוח-

הכח בכח-הרוח. אל ללוחמות המפלאה הטבועה בקהילה השחורה להנחותנו אל חשד בכל אדם לבן, כי רבים מאחינו הלבנים כמסתבר מנוכחותם כאן כיום, מוכיחה כי 'עודם כ'עודנו. ובאו להמחיש כי דרום קשור קשר בל ינתק בחפש שלנו. לא נוכל צעוד לבד"

ובעת נצעד, כמובטח, תמיד נצעד קדימה. לא נסב לאחור. יש השואלים לקדשת זכויות האזרח, "מתי ירצונו?" לעולם לא נתרצה כל עוד השחור הוא קרבן פחדים שאין להעלותם על דל שפתים, במדיניות של אכזריות. לעולם לא נתרצה כל עוד גופותינו כבודות מלאות של סבל, כל עוד לא נוכל שכור חדר באכסניה על כביש מהיר, או מלון בעיר. לא נתרצה כל עוד השחור נע מגטו צר אל סוגר רחב ידיים. לעולם לא נתרצה כל עוד טפנו חשוף וכבודו העצמי שדוד אל מול תמרורי מרורים: "ללבנים בלבד". לא נתרצה כל עוד השחור במיסיסיפי אינו יכול לבחור, והשחור בניו-יורק מאמין כי אין לו עבור מי לבחור. לא, לא נתרצה כל עוד צדק לא יטוף כמים, וזכויות כאפיקים בעז.

לא אוכל שכוח כי מתים מכם יוצאי בתי משפט ומשפח. מתים מכם הגיעו הלום הישר מתאי בור כלא צר. מתים מכם הגיעו הלום מקרפפי חפוש הלומי סער, רדיפה ומסוחררי רוחות של מדיניות אכזרית. אתם, חילוי הויתקים של סבל יוצר, המשיכו לפעול באמונה שאין בה גולל על הגואל.

סובו מיסיסיפי, שובו אלבמה, אל קרוליינה הדרומית הדרומו, אל ג'ורג'יה חזרו, ואל לואיזיאנה חזרו. אל שכונות העני והגטאות שבערינו הצפוניות, עוד נדע כי יש סכוי לשנוי. בל נתפלוש במעמקי יאוש. היום ידידי אומר לכם זאת – גם אם נתמודד מול קש"י היום או המחר, יש בי עדין חזון המשמש בחלום האמריקאי.

יש בי חלום כי יום אחד תעלה ותבוא אמונה עמקה: "אנו אוהדים באמת צרופה כי כל האדם נברא שוה.

יש בי חלום, כי יום יבוא ועל פסגותיה האדמות של ג'ורג'יה, הן צאצאי העבדים והן צאצאי האדונים יוכלו שבת אחים גם יחד ואל שלחן אחד הסב.

יש בי חלום, כי יום יבוא ומדינת מיסיסיפי, הנוטפת זעת אי צדק ובאישת אש של עשק, תמיר אלה לנה חפש וצדק.

יש בי חלום כי ארבעת ילדי הרפים, יחיו יום אחד באמה בה אין אדם נשפט על פי צבע עורו אלא על פי תוחלת תכונותיו.

יש בי חלום היום!

יש בי חלום כי יום יבוא ואיבת אלבמה על גזענותה האכזרית, עת מושלה טופף בלע בשפתיו, של חציצה והפרדה – שם באלבמה, יום יבוא וטף שחור, ילדים וילדות שלובי ידיים עם טף לבן, כאחים ואחיות.

יש בי חלום היום!

יש בי חלום כי יום יבוא וכל בקעה תרום, וכל הר וגבע צדק ומוגו. העקב למישור יהי וכרי הרע יריעו ישר. ותהלת אלה הלולת כל בשר, עין כל תחזה בה.

זו תקנתנו. זו אמונתנו עמה אשוב דרומה. עם אמונה זו נוכל חצב מאשיות יאוש – אבן של תקנה. עם אמונה זו נגל נגון געול של אמתנו אל נגן מגד של אחוה. עם אמונה זו נוכל עבד יחדיו, שאת תפילה בצותא ומאבק במחבק. אל כלא, שכם אחד לצעוד, ואל חרות בחברותא חבר והעפל, יודעים אנו כי יום ינחנו חפש.

זה יהיה היום, זה יהיה היום עת כל ילדי האל יוכלו שורר משמעות חדשה "ארצי תהי, ארץ מתק חפש לזאת אשיר. ארץ בה אבותי מתו, ארץ גאות הבאים בה, מכל הר, פעמוני חפש! ואם אמריקה אמורה להיות אמה גדולה, הכל אמת יהי. ואז פעמוני חפש יעצימו מפסגות ניו-המפטר. זוגי חורין מהררי ניו-יורק המעצימים. יפעים החפש מנשפי האלגיני בפנסילוניה. יפעים החפש מכפות השלג של סלעי קולורדו. יפעים החפש מעקול צוקי קליפורניה. ולא רק זאת. תנו לחפש להדהד מאבני גורדי ג'ורג'יה. ענבל הדרור ממצפור הרי טנסי. מצילות חרות מעל כל תללי מיסיסיפי – ממורדות כל הר.

תנו לחפש לפעום. ובקרות זאת, עת נתיר לחפש לפעום – עת נתיר לחורין לפעום מכל מושב וכפר, מכל מדינה ועיר, אזי נוכל זרז היום בו כל ילדי האל – שחורים קלבנים, יהודים וגוים, פרוטסטנטים וקתולים – ידים אז יחבקו ואת מלות התפלה השחורה הנושנה ישוררו: "חפש באנו! חפש באנו! נודה לאלה מכל גבה, החפש באנו".

משחק בייסבול

מטרת המשחק

המשחק מתנהל בין שתי קבוצות המונות כל אחת תשעה שחקנים, ואשר מתחלפות ביניהן כקבוצת ההתקפה (החובטת) וקבוצת ההגנה (המגישה). המגיש (pitcher) זורק כדור (שקוטרו כ-75 מ"מ) לתופס (catcher) וביניהם עומד החובט (batter), אשר מנסה לחבט בכדור. בעקבות חבטה מוצ' לחת, החובט עוזב את המחבט ורץ על מנת לנסות להשלים (במהלך אחד או במספר מהלכים) מסלול ריבועי שלם בן ארבעה "בסיסים" (bases) "עד חזרה לבסיס הבית (home base) שממנו יצא. אם יצליח להשלים את המסלול, נרשמת לטובת קבוצת ההתקפה "ריצה" (run). מטרת ההגנה לפסול חובטים או רצים, ובכך למנוע "ריצות". שחקן נפסל (out) במגוון דרכים, הכוללות תפיסת כדור שנחבט באוויר, וכן מסירת כדור שנגע בקרקע לשחקן בסיס לפני שהרץ מגיע לאותו הבסיס. שחקן נחשב "בטוח" (safe) כאשר הוא עומד על בסיס ראשון, שני או שלישי, אז לא ניתן לפסול אותו. חצי סיבוב נגמר כאשר ההגנה פוסלת שלושה שחקני התקפה, ואז הקבוצות מתחלפות. הקבוצה המנצחת היא זאת שרשמה לזכותה את מספר הריצות הרב ביותר בתום תשעה סיבובים (innings), או עד שובר שוויון.

המגרש והשחקנים

מגרש כדור בסיס תחום בין שני קווים הניצבים אחד לשני. בנקודת המפגש בין הקווים ניצב בסיס הבית, שהוא עמדה עשויה מגומי. שלושה בסיסים נוספים (גם הם עשויים מגומי) משלימים יחד עם בסיס הבית מעוין מושלם שצלעו 90 רגל) כ-27 מ'. ('הבסיס על הקו התוחם הימני נקרא בסיס ראשון (first base) ואילו זה שעל הקו התוחם השמאלי נקרא בסיס שלישי (third base). הבסיס הנותר נקרא בסיס שני (second base) לצד בסיס הבית ישנם שני מלבנים שעליהם עומדים החובטים - אחד לחובטים ביד ימין ואחד לחובטים ביד שמאל. מאחורי בסיס הבית ישנו מלבן שבו עומד התופס. במרכז המעוין אזור מוגבה עליו עומד המגיש. קשת מעגל, שמרכזה בעמדת המגיש והרדיוס שלה הוא 95 רגל (כ-29 מטר), מחלקת את המגרש ל"מגרש פנימי (infield) ול"מגרש חיצוני (outfield). "אין קצה רשמי למגרש החיצוני, אך בדרך כלל הוא נגמר בפועל בגדר או בחומה שמרחקם לבסיס הבית משתנה ממגרש למגרש.

שחקני ההגנה מפוזרים במגרש, למעט המגיש והתופס שמקומם קבוע. בדרך כלל עומדים ארבעה שחקני הגנה בין המעוין לבין הקשת המפרידה בין שני חלקי המגרש, ושלושה עומדים במגרש החיצוני.

בתחילת כל חצי inning שחקן אחד של ההתקפה על המגרש והוא החובט. אם וכאשר מצליח החובט להתקדם לבסיס ראשון (או ממשיך לבסיסים נוספים), מחליפו חובט חדש וכך מתווספים שחקני התקפה למגרש. אם שחקן התקפה נפסל או מגיע לבסיס הבית, יורד

מספר שחקני התקפה במגרש. כאשר חובט נפסל בלי שהגיע לבסיס הראשון, גם אז מחליפו חובט חדש. רשימה מסודרת של החובטים קבועה מראש על ידי המאמן ולא ניתנת לשינוי, אלא אם מתבצע חילוף שחקנים. שחקן שהוחלף לא יכול לחזור למשחק.

מהלך המשחק

מהלך מתחיל עם הגשת המגיש, כאשר עליו להקפיד על הנקודות הבאות:

- רגל אחת שלו אינה עוזבת את עמדת המגיש בזמן ההגשה.
- הכדור נזרק חזק דיו כדי להקשות על החובט לחבוט בכדור בהצלחה.
- התופס יוכל לתפוס את הכדור.
- הכדור יעבור בתוך "התחום המכשיל" (strike zone), שהוא מלבן דמיוני מעל בסיס הבית, שצלעו התחתונה היא גובה הברכיים של החובט והעליונה היא גובה תחתית החזה (נקודת האמצע בין הכתפיים לחגורה) של החובט. השופט עומד מאחורי התופס בזמן ההגשה בין היתר על מנת לבדוק האם הכדור עבר או לא בתוך התחום המכשיל. להגשה שלוש תוצאות אפשריות:

1. החובט חובט בכדור.
 2. החובט משלים תנועת חבטה (swing) אך לא חובט בכדור. במצב זה, אם התופס תופס את הכדור נרשמת "הכשלה" אחת (strike) נגד החובט. שלוש הכשלות והחובט נפסל (out).
 3. החובט נמנע מלנסות לחבוט או לא משלים תנועת חבטה. במצב זה, אם הכדור עובר בתוך התחום המכשיל, אז נרשמת הכשלה אחת נגד החובט. אם הכדור אינו עובר בתוך התחום המכשיל, אז לטובת החובט נרשם "כדור" (ball). "ארבעה" "כדורים" לטובת החובט והוא יכול להתקדם חופשית לבסיס הראשון (ואם שחקן התקפה כבר נמצא בבסיס הראשון אז הוא רשאי להתקדם לבסיס השני וכן הלאה).
- אחרי חבטה מוצלחת, רץ החובט נגד כיוון השעון בקו ישר לבסיס הראשון, בזמן ששחקני ההגנה מנסים לתפוס את הכדור הנחבט ושחקני התקפה אחרים יכולים (אך לא תמיד חייבים) לנסות להתקדם לבסיס חדש לפי סדרם המספרי. ואז ישנם מספר תרחישים אפשריים, וביניהם:

- הכדור עף מחוץ למגרש (מעבר לגדר או חומה) בעודו בין שני קווי התחום. זהו "הום ראן" (home run), שהוא התוצאה הטובה ביותר מבחינת החובט. במקרה זה, השחקן שחבט מקיף את כל הבסיסים עד בסיס הבית ויחד איתו כל אחד מהשחקנים שהיו על הבסיסים.

- הכדור יוצא מגבולות המגרש לאחר שנגע בקרקע. התוצאה היא "דאבל אוטומטי (ground rule double)" ובו כל השחקנים על הבסיסים והחובט מתקדמים שני בסיסים.
- שחקן הגנה תופס את הכדור כשעודו באוויר (בין אם בתוך המגרש החוקי או מחוץ לו). במצב זה, החובט נפסל.
- הכדור נוגע בקרקע בעודו בתוך התחום החוקי. בעקבות זאת, שחקני ההגנה ינסו לתפוס את הכדור מהר ככל האפשר ולפסול את החובט (או שחקן התקפה אחר) לפני שהוא יגיע לבסיס הבא. כאן, פסילה מתקבלת אם:
 - שחקן הגנה דורך על הבסיס הראשון כשהוא מחזיק את הכדור ביד לפני שהחובט מגיע בריצה לאותו הבסיס. במקרה זה, החובט נפסל.
 - שחקן הגנה דורך על הבסיס אליו רץ שחקן התקפה אשר מוכרח לפנות את בסיסו המקורי (למשל, שחקן העומד על הבסיס הראשון בעת חבטה חייב לפנותו כי החובט חייב לרוץ אליו). במקרה זה, אותו שחקן התקפה נפסל.
 - שחקן הגנה המחזיק בכדור נוגע בשחקן התקפה כשהוא רץ בין בסיסים.

בדרך כלל קיים שיתוף פעולה בין שחקני ההגנה על מנת להשיג הפסילה לאחר חבטה - למשל, שחקן הגנה אחד תופס את הכדור וזורק במהירות לשחקן ההגנה אחר, השומר על בסיס מתאים.

אם מצליח שחקן התקפה להגיע לבסיס חדש, עליו להחליט האם לנסות להמשיך ולרוץ לבסיס הבא באותו המהלך או להשאר באותו הבסיס, בו הוא בטוח, ולנסות להתקדם במהלך אחר. חבטה שהביאה את החובט בבטחה לבסיס הראשון נקראת "סינגל (Single)" או Base (hit), ולבסיס השני - "דאבל (Double)" ולבסיס השלישי - "טריפל (Triple)".

קבוצה משיגה נקודה (run) כאשר אחד החובטים שלה (שמזמן הגעתו לבסיס נקרא runner) מצליח להקיף את כל הבסיסים ללא פסילה ולהגיע לבסיס האם. כששלושה שחקני התקפה נפסלים (מכל אחת הסיבות המתוארות לעיל), נגמר חצי inning והקבוצות מתחלפות. המנצחת היא הקבוצה שהשיגה את מספר הריצות (runs) הגבוה ביותר במהלך תשעה innings.

משחק בייסבול לא נגמר בתיקו - אם יש שיון בנקודות לאחר תשעה סיבובים, ימשיכו הקבוצות לסיבובים נוספים (extra innings) עד אשר יישבר השוויון.

מושגים במשחק

- **הכשלה** - (strike) מושג המתאר הצלחה של המגיש. הגשה מכשילה באחת משלוש הצורות הבאות:
 - החובט מנסה לחבוט ומחטיא את הכדור. האלה צריכה לעבור מרחק מסוים על מנת שהניסיון יחשב כהכשלה. אם לא עברה מרחק זה, יחשב הדבר כאילו לא ניסה לחבוט.
 - המגיש הגיש היטב כדור לתחום המכשיל (strike zone). לא משנה אם החובט ניסה או לא ניסה לחבוט בו.
 - כדור נחבט אל מחוץ לתחום המשחק (foul ball).
- שלוש הכשלות פוסלות את החובט, אולם כדור שנחבט מחוץ לתחום המשחק לא יכול להחשב ככדור מכשיל שלישי ולגרום לפסילת החובט.
- **הגשה לא מוצלחת** - (ball) כדור שמוגש מחוץ לתחום המכשיל, והחובט אינו מנסה לחבוט בו. אחרי ארבע הגשות כאלו החובט ניגש חופשי לתחנה הראשונה (נקרא walk).
- **גישה חופשית** - (walk) גישה חופשית של החובט לתחנה הראשונה לאחר ארבע הגשות לא מוצלחות (balls) של המגיש, או פגיעה של הכדור שזרק המגיש בחובט.
- אם כבר יש שחקן בבסיס הראשון הוא יתקדם לשני, אם יש שחקנים בשני הבסיסים הראשונים שניהם יתקדמו, ואם ישנם רצים בשלושת הבסיסים (bases loaded) שלושתם יתקדמו והקבוצה החובטת תקבל נקודה (walked run).
- **תחום המכשיל** - (strike zone) מעל בסיס הבית, מגובה הברכיים של החובט ועד גובה תחתית החזה (נקודת האמצע בין הכתפיים לחגורה).
- **פסילה** - (out) פסילה של החובט אם הכדור שלו נתפס באוויר, או אם נפסקו נגדו 3 הכשלות (סטרייקים), או שהוא לא הספיק להגיע לבסיס הראשון לפני שהמגן על הבסיס הראשון דרך עליו כשהכדור בידו.
- פסילת אחד מקודמיו של החובט שהגיע כבר לאחד הבסיסים (ה runner- נעשית בעיקר על ידי נגיעה בו בכדור כשהוא אינו נמצא על בסיס או העברת הכדור אל הבסיס אליו הוא מנסה להתקדם באותו זמן.

התפקידים במשחק

בכל קבוצה משחקים תשעה שחקני שדה. התפקידים בשדה הם:

- מגיש (pitcher) - זורק את הכדור לחובט. זהו השחקן המרכזי במשחק, הוא עומד במקום מוגבה וזורק את הכדור (מגיש את הכדור) כך ששחקן ההתקפה מהקבוצה היריבה יחמיץ את הכדור או יכה אותו על שחקן מקבוצת ההגנה.
 - תופס (catcher) - תופס את הכדור הנזרק על ידי המגיש ומגן על בסיס האם.
 - בסיס ראשון (first base)
 - בסיס שני (second base)
 - עוצר ביניים (short stop) - עומד בין הבסיס השני והשלישי.
 - בסיס שלישי (third base)
 - שמאל השדה (left field)
 - מרכז השדה (center field)
 - ימין השדה (right field)
- שלושת שחקני השדה יחד נקראים שחקני "שדה חוץ (outfield) "והאזור בו משחקים שאר השחקנים נקרא "שדה פנים (infield) "
- שמות נוספים של המשתתפים במשחק:

- חובט (batter) או (hitter)
- חובט נבחר - (designated hitter) תפקיד זה קיים רק באמריקן ליג של ה-MLB, הוא לא משחק בהגנה ותפקידו הוא לחבט במקום המגיש (הסיבה היא שהמגישים מתאמנים בעיקר על הגשות ולא על חבטות, לכן הם בדרך כלל חלשים בתחום זה. למרות זאת, בליגה הלאומית של ה-MLB המגיש גם משתתף בסבב החובטים).
- שופט (umpire) - בכל משחק יש לפחות שופט אחד, העומד מאחורי התופס (catcher) כדי לראות מקרוב האם הזריקות של המגיש הן מוצלחות (strikes) או לא (balls). בליגות המקצועניות יש גם שופט ליד כל בסיס, כדי לראות מקרוב את מהלכי המשחק, הדורשים הבחנה מקרוב. בסדרות הפלייאוף של ליגת ה-MLB מוצבים גם שני שופטים בשדה הרחוק (outfield) כדי לעמוד מקרוב על תפוסות הכדור של שחקני החוץ. במקרה של מחלוקת בין השופטים, יכריע השופט הראשי לאותו משחק, העומד מאחורי בסיס הבית. במקרים מסוימים ישנה אפשרות להשתמש בשידור חוזר בווידאו כדי להכריע במחלוקות.

נספח א' - תכנית הסיור

המצגת שלהלן, מציגה את הבסיס התכנוני לשלב הטעינה ולסיור ארצות הברית. המצגת עדכנית לתאריך 10 במאי 2019, וצפויים עוד עדכונים רבים במעלה הדרך. אולם, השלד (תאריכי ההגעה והחזרה, לארה"ב, וושינגטון, ניו-יורק, והביקורים במוסדות כמו הקונגרס, האו"ם, מחלקת המדינה וכדומה) סגור ומהווה עוגן בביקור. מצגת זו תוצג במשך הטעינה הראשון – בהצגת הסיור (22/5). בשבוע שלפני הטיסה, יופץ לכל המשתתפים לז"ז עדכני לקראת הסיור.

קריאה מהנה.

כללי – סיור ארצות הברית

16 ביוני (ראשון)	תחילת סיור בושינגטון
19 ביוני (רביעי)	מעבר מושינגטון לניו-יורק
24 ביוני (שני)	סוף סיור בניו-יורק
רוב המשתתפים והסגל יישארו באמריקה לטיול המשך (יום ה' 27/6 או יום א' 30/6)	
16 מפגשי טעינה לפני הסיור	
בסוף הסיור תהיה עבודה צוותית להגשה בתחילת יולי	

הנחות עבודה כלליות

- אקורד הסיום של השנה (לא נשתמש במונח אס"ק)
- הסיור אינו חלק בתכנית הלימודים האינדיבידואלית (פחות קשב)
- רוב השיחות יתקיימו באנגלית (קשב מאותגר יותר)
- ג'ט-לג שיכול להימשך עד לסוף הסיור בושינגטון
- בשולי הלמידה גם תיירות (25%-75%)
- לאמריקה יש הרבה מה להציע, לא נוכל לקבל את הכל

עקרונות לתכנון

מסגרת הזמנים ללמידה 08:00-17:00
חשיבות גם מונומנטלית לביקור במוסדות החשובים
שינוי מיקום – לפחות שתי תחנות ביום
ערבים חופשיים למעט שלישי (ערב בייסבול) ושישי (בית הכנסת הרפורמי)
היגיון גיאוגרפי והתחשבות בעומסי התנועה בתכנון הסיור

לו"ז הטעינה

תאריך	משכים/נושא	נושא	מרצה
22/5 (ד')	2 מבוא-כללי	הצגת הסיור	מר רפי שוץ/אלון מדנס (שעה)
		יחסי ישראל ארה"ב	פרופסור אבי בן-צבי (שעתיים)
30/5 (ה')	3 חוץ ודיפלומטיה	פעילות משה"ח מול הקונגרס (ללא בינ"ל)	מר יוש זרקא
		שגריר ארה"ב (נוכחי/לשעבר)	פרידמן (נוכחי) ט"נ
		האו"ם	ט"נ
4/6 (ג')	3 ממשל ומאפיינים	מבנה וממשל	פרופסור איתן גלבוץ
		מבט אחר על אמריקה	נדב תמיר

מקרא	כללי	מדיני	כלכלי	חברתי	ביטחוני
------	------	-------	-------	-------	---------

לו"ז הטעינה

תאריך	משכים/נושא	נושא	מרצה
10/6 (ב')	4 חברה וכלכלה	הכלכלה האמריקאית	ד"ר גיל בפמן
		חברה ותקשורת אמריקאית	ד"ר ישראל וייסמל (שני משכים)
		מבט על יהדות ארה"ב	מר שמואל רוזנר ט"נ
12/6 (ד')	4 ביטחון ותקשורת	בייסבול – חוקים ותרבות (אופציה במגרש)	Seth Mac-Cutcheon
		זרמים ביהדות ארה"ב	מר יזהר הס ט"נ
		מבנה הצבא האמריקאי	Seth Mac-Cutcheon
		מערכת המודיעין ואסטרטגיית ההגנה של ארה"ב	אמיר אורן/נספח המודיעין לשעבר
		עיבוד צוותי	מפק"צים

מקרא	כללי	מדיני	כלכלי	חברתי	ביטחוני
------	------	-------	-------	-------	---------

יום ראשון 16/6

23:30-10:30

טיסה לושינגטון עם קונקשיין, והגעה לקראת הצהריים

12:00-13:00

הגעה למלון, צ'ק-אין והתארגנות קצרה ליציאה

13:30-14:00 ארוחת צהריים במלון ע"ב קייטרינג
(לארגן מקום לפריסה)

14:00-17:00 סיור במול

(ניתן להאריך מעט במידת הצורך)

הסיור יהיה צוותי ויש לארגן מדריך מקומי לכל צוות (אם יש מדרכים דוברי עברית מה טוב). הסיור יכלול ביקור ב-5 אנדרטאות: קוריא, וויטנאם, וושינגטון, לינקולן ורוזוולט. אם הזמן יספיק ניתן להוסיף גם מרטין ל' קינג

יום שני 17/6

08:30-13:00 ביקור במכון וושינגטון כולל א"צ פגישות במכון - דניס רוס ודיוויד מוקבסקי.

הבאה מבחוץ אהרון דיוויד מילר ו/או אליוט כהן

ניתן לעשות במכון וושינגטון פאנל

שיחה של החוקרת הלבנונית (Hanin Ghaddar)

13:30-16:30 ביקור בשגרירות

שיחה עם תקשורת - תומאס פרידמן 13:30

שיחה עם השגריר

שיחה עם ויקטוריה קוטס

יום שלישי 18/6

08:00-12:00 צבא

שיחה עם הנספח (במלון)

שיחה עם J5 (במלון)

ביקור באנדרטת המארינס ותצפית על הפנטגון

12:00-14:00 ארוחת צהריים

בפנטגון סיטי מול (וקייטרינג לכשרים)

14:00-16:30 ביקור במחלקת המדינה

שיחה עם שני דוברים: סטרפילד, בראיין הוק (בנושא איראן), ג'יימס ג'פרי (סטרפילד עדיפות אחרונה)

18:00-21:00 משחק בייסבול

אפשרויות נוספות

קבר קנדי, אנדרטת ח"א

יום רביעי 19/6

08:00-09:00

הקול הביקורתי של יהדות ארצות הברית
אחרי check out

09:30-12:00 ביקור באייפאק

הרצאה על אייפאק ותפקידו, הממשק בין אייפאק
לקונגרס ואתגרים נוספים שאיתו מתמודד הארגון (כמו
אתגר הקמפוסים)

12:30-15:00 ביקור בקונגרס

סיור מונומנטלי

שיחות קצרות מפי חברי קונגרס משני צדי הבית
שמיעת סקירה מפי עוזר מקצועי באחת מוועדות הקונגרס
(חברי קונגרס משתתפים ייסגרו רק בסמוך למועד
המפגש, עם צפי לבלת"מים)

יום רביעי 19/6

15:30-16:00

מעבר לרכבת ו-check in

16:00-19:30

נסיעה ברכבת

19:30-20:30

הגעה למלון וקבלת חדרים (אוטובוס/ואנים למזוודות)

יום חמישי 20/6

08:30-15:00 ביקור באו"ם

7:30 – יציאה מהמלון (מומלץ רגלית)
08:00 – כניסה לאו"ם (עקיפת העומס)
08:30 – שיחת פתיחה ואוריינטציה סגנית/שגריר
09:30 – הפסקה
09:45 – דובר מזכ"ל האו"ם סטפן
10:30 – הפסקה
10:45 – שיחה של Jehangir A Khan בנושא טרור
11:45 – הפסקה
12:00 – שיחה על התחום המדיני (רוזמרי די-קרלו)
13:00 – ארוחת צהריים
13:45 – סיור באו"ם ותמונות
15:00 – יציאה רגלית ל-AJC

יום שישי 21/6

08:00-10:30 בבית הכנסת הקונסרבטיבי/מלון
פאנל זרמים ביהדות
השקפות עולם פוליטיות שונות של יהדות ארה"ב

11:00-14:00 ביקור בגרונד-זירן
ביקור באנדרטה ועליה למגדל לתצפית על מנהטן
מוזיאון 9/11 רשות (מי שמעוניין יחזור עצמאית למלון)
(א"צ ארוזה) מחייב את הכרטיס היקר

17:15-21:00
נסיעה ואירוח בבית-הכנסת הרפורמי (רק בהלוך רכוב)
קוד לבוש – מדי שרד

יום שבת 22/6 (מסו"ק) מנוחה, סיורים וקניות

יום ראשון 23/6

08:00-14:00 "סיור מחוץ לחומות" (ניו-יורק האחרת)
ביקור בכנסייה השחורה
ביקור בברוקלין ובעולם יהודי אורתודוקסי
(כולל א"צ במסעדה כשרה)

14:00-20:00 קניות (רשות)
נסיעה לאאוט-לט מחוץ לניו-יורק

יום שני 24/6

09:00-11:30 במלון

שיחה עם נציג היספני בענייני חברה; סקירה תקשורת (אלי וולשי); הרצאת יו"ר בנק השקעות ג'ונתן לוין; סקירה על פרויקט Hudson Yards

11:30-15:30 סיור

ביקור ב-Hudson Yards (כולל א"צ ארוזה) ואפשרות לסיור גם ב-High Line

15:30-19:30 עיבוד צוותי שיחת אלוף וארוחת ערב חגיגית

בקומה 16 במלון ונסיעה לשדה"ת/פיזור

פעילות משלימה

סקירות

אנדרטת התאומים, 9/11, אנדרטת המארינס והקרוב באיוו-גי'מה, הפנטגון, כל אנדרטה אחרת בה נבקר

מד"סים

מסלולים בווינגטון ובניו-יורק (גלעד)

תכניות העשרה רשות (להזמנת כרטיסים ע"ח המשתתפים)

הצגה בברודוואי (חמישי ערב),

נסיעה לפסל החירות (שבת);

ביקור בנושאת מטוסים (שבת)

מטלת סיום פרק ארצות הברית

1 צוות

אתגרי ישראל אל מול יהדות ארצות הברית

2 צוות

חברה וכלכלה אמריקאית בעידן טראמפ

3 צוות

האינטרס האמריקאי במזרח התיכון ותפיסתה את ישראל

4 צוות

אסטרטגיית טראמפ בזירה הבינלאומית בכללותה